

«MÈTODE» PER VIURE EN XARXA

Enriqueta Vercher

En aquest món globalitzat que ens està tocant viure, una de les coses que més semblen haver canviat és el sentit primer de les paraules. Com a exemple, ara quan ens parlen de xarxes ràpidament pensem en xarxes d'excel·lència, de recerca, xarxes d'universitats, xarxes d'organitzacions no governamentals, etc., i encara no fa tant de temps que aquest nom servia només per a les xarxes de pesca, de les quals n'hi ha de ben diferents segons l'ús que se'ls vulga donar. És ben curiós que també les xarxes de pesca hi puguem ser passives perquè a hores d'ara el que s'espera d'una xarxa és més aviat que tinga molta activitat per tal de portar endavant les tasques que justifiquen la seua creació.

Les xarxes, la creació de les quals només atén a criteris diguem-ne locals, són les que permeten conjuminar esforços i donar una resposta a problemes diversos amb una única veu, i en el cas de la Xarxa Vives d'Universitats, de la qual formen part vint universitats de l'àmbit lingüístic català, a més a més aquesta resposta es dona en la nostra llengua.

Si ho mirem des d'un punt de vista matemàtic, podríem considerar les xarxes com un graf on els membres de la xarxa serien els nusos o vèrtexs, cada nus amb les seues pròpies característiques: recursos humans i materials, ubicació, potència investigadora, etc., mentre que les relacions entre els nusos vindrien donades per les propietats dels arcs que els uneixen. Encara que el graf és complet, és a dir, qualsevol parell de nusos estan units per un arc, és evident que hi ha desequilibris entre els nusos: universitats grans i menudes, públiques i privades, d'estudis generals o especialitzades... i també desequilibris pel que fa a les relacions entre qualsevol parell d'universitats, conseqüència de tenir o no lligams antics, de la distància, que compartesquen titulacions...

Però si volem optimitzar el funcionament d'una xarxa s'han de conèixer quines són les febleses dels nusos i dels

«UNA DE LES PRIORITATS DE LA XARXA VIVES D'UNIVERSITATS ÉS LA DIFUSIÓ DEL CONEIXEMENT CIENTÍFIC. PER AIXÒ, S'HA PROPOSAT QUE MÈTODE SIGA LA SEUA PUBLICACIÓ CIENTÍFICA PERIÒDICA DE REFERÈNCIA.»

© Miguel Lorenzo

arcs que en formen part, quines són les restriccions amb què hem de treballar, quines les capacitats i s'han de definir clarament els objectius del model. Hauríem de plantejar-nos com remarcar tot allò que ens uneix, com reforçar els arcs, fer pàl·lès tot el que podem compartir i en quines accions podem cooperar, per tal d'avançar en la visibilitat de la xarxa a escala europea.

Quan tota la informació que ens arriba des de mitjans diversos, institucionals o no, va en el sentit que cada universitat ha de construir el seu propi model i buscar el seu propi espai, tal vegada és el moment de buscar el punt d'equilibri entre competició i col·laboració, i de dissenyar les aliances estratègiques i els instruments que permeten convertir-nos com a xarxa d'universitats en un referent de qualitat i excel·lència, des del punt de vista docent i investigador.

En aquest sentit s'emmarca el nou acord entre la Universitat de València i la Xarxa Vives d'Universitats per a contribuir a la promoció de MÈTODE. Aquesta revista, creada per a la difusió de la investigació, ha anat fent-se al llarg d'aquests anys un lloc

en el difícilíssim mercat editorial fins consolidar-se com l'única revista de divulgació científica de l'àmbit lingüístic català. Amb una periodicitat trimestral, amb l'edició de números monogràfics dedicats a temes candents de l'actualitat científica, es complementa amb la publicació en espanyol de l'anuari de MÈTODE. Una de les prioritats de la Xarxa Vives d'Universitats és la difusió del coneixement científic; especialment, si la dita divulgació està realitzada pels científics que treballen als centres d'investigació universitaris. Per això s'ha proposat que MÈTODE siga la publicació científica periòdica de referència de la Xarxa Vives d'Universitats. Un nus indefugible en la gran xarxa del coneixement. ☺

Enriqueta Vercher. Vicerectora d'Organització de Serveis i PAS de la Universitat de València.